

संस्कृत.

क्र. नं. १७६

याज्ञिक.
प्रयोग

कार रत्न

वर्ष १९५१

✓ 3323

पुंस्त्वप्रतिपादन

ममास्यां भार्यायां विद्यमानगर्भस्योस्यां जनिष्यमाणगर्भाणां बीजगर्भसमुद्भवै नो निबर्हणद्वाराक्षेत्रसंस्कार
द्वाराक्षेत्रोपार्थं पुंसवनसंस्कारं नयनेन त्रेण करिष्ये ॥ तदंगं ग-आ-इ-वकः

श्रीगणेशाय नमः ॥ अथ संस्काररत्नमालोक्ताः पुंसवनादिप्रयोगाः संक्षेपेण लिख्यन्ते ॥ अथ पुंसवनप्रयोगः ॥ देशकालोसंकीर्त्यममास्यां भार्यायां विद्यमानगर्भपुंस्त्वप्रतिपादनबीजगर्भसमुद्भवै नो निबर्हणद्वाराक्षेत्रोपार्थं पुंसवनारव्यं कर्म करिष्ये ॥ तदंगं गणपतिपूजनं पुण्याहवाचनं मातृकापूजनं नांदाश्राद्धं चक० उक्तरीत्या कुर्यात् ॥ अत्र प्रजापतिः प्रीयतामिति विशेषः ॥ ततो ग्निं प्रज्वाल्य पवमानमग्निं प्रतिध्यात्वा समित्रयमादाय अद्भुतीत्यादि प्राप्या यामातं कृत्वा पुंसवनहोमकर्मणियायक्ष्यमाणा इत्यादिव्याहृत्यंतमुक्त्वा वैश्वदेविकप्रधानहोमं ॥ धातारं बहुभिराज्याहुतिभिर्मक्ष्ये ॥ अंगहोमादिपात्रासादने यवसर्षपौ गोदधिद्वसं ॥ बटशारं वापं पिप्पलाघृतं तसंमिश्रंतस्य रसं कौशेये निधाय ॥ दवं आज्यस्थालीं प्रणीतो प्रोक्षणी इध्मं बर्हिः उपवेष्टुं समार्गदभानं बज्ज्वलनदभानं त्रिवृदन्तं आज्यं चासाद्य ततो ब्रह्मवरणादिसामान्यप्रधानांतं कर्मसमानं प्रधानहोमः धाताददातु नोरधिमीशा नत्वाहा धात्रइदं १ धाता प्रजायाउत० धेमस्वाहा ॥ धात्रइदं ०२ धाताददातु नोरधिमीशा

(2)

सं. रत्न. प्र.

धसः स्वाहा धात्रे ३ धाताददानुदाशुषेव० सजोषाः स्वाहा धात्रे ४॥ ततः इमं मेवरुणेत्यादिजयाभ्या
तानानूराष्ट्रभूतस्विष्टकृत्रिवृद्धन्तहोमंविधाय इधमसन्तहनादिसंस्थाजपांतंकृत्वा ततोपरेणामि
मुपरिवद्धशुभ्रवर्तुलवितानस्याधस्तात्कर्मार्थत्वेनस्नातांअलंकृतांभार्याप्राञ्चरवीउपवेश्य॥
वृषासि इतितस्यादक्षिणेहस्तेयवंनिदधाति आंउरु इतितस्याभिमतः द्वौसर्वपौष्ठापयति॥
आवृत्तत्वा इतियवसर्वयोपरि दधिनिद्राप्रक्षिपति। ततःखंडीप्रात्रायति॥ ततः अभिष्वाहंदशभिर
भिम्भशामि दशमास्यायस्तवै॥ इतिपत्याउदरहस्ताभ्यामभिम्भशति ततः वयोकुररसंकृतस्वोरुमू
लोपधानायाभार्यायादक्षिणनासिकाच्छिद्रं प्रवेशयेत्। ततोग्निं संपूज्य। त्राक्षणभोजनं भयसीदानं च
विधाय कर्मसाधुपूज्यायविष्टं स्मरेत्॥ ॥ ४॥ अथसीमंतोन्नयनं देशकालोसंकीर्त्यममास्यांभा
र्यायांविद्यमानस्यास्यप्रथमगर्भस्यजनिष्यमाणसर्वगर्भाणां चबीजगर्भसमुद्भवैर्नोनिवर्हणाक्षेत्रसं
स्कारद्वाराश्रीपर० र्थंसीमंतोन्नयनारब्धकर्मकरिष्ये। तदंगंगयापतिपूजनं पुण्या० भाटका० नांदी

श्रीः

(2A)

श्राद्धं चोक्तरीत्या कुर्यात्। अत्र धाता प्रीयतामिति विशेषः॥ ततः औपासनाग्निमंगलनामायमग्निमनु
संदधन् प्रज्वाल्य ध्यात्वा श्रद्धा एहीत्यादि प्राणायामां तं कृत्वा सीमंतो न्तयन होमकर्मणियायक्ष्यमा
णा इत्यादिव्याहृतं तमुक्ता वैशेषिकप्रधानहोमे॥ धातारं चतुर्भिराज्याहुतिभिर्यक्ष्ये॥ अंगहोमे। वरुणं
द्विरित्यादि पात्रासानदने विश्वेतांशलली उदुंबरफलस्तवकं वटफलस्तवकं वा। दवं। आज्यस्थाली
मित्यादि त्रिवृदन्तं आज्यं चासादयामि। ततो जलवरपादिव्याहृतिहोमां तं कृत्वा प्रधानहोमे कुर्यात्। धा
ताददातु नोरयिमी शानो०१ धाता प्रजाया उत०२ धाता ददातु नोरयिं प्राची०३ धाता ददातु दाशुषे वस०४
धात्र इदं० ततः अंगहोमादिजयाभ्यातानां नृशष्ट भूतादिस्विकृत् त्रिवृदन्तहोमं विधाय धाता प्रीयता
मिति वदेत्। संस्था जपांतं कर्म कृत्वा ततो परेणाग्निं वितानस्याधस्तात् प्राश्नवीभार्यमुपवेश्य॥ त
स्याः पुरस्तात् प्रत्यङ्मुखस्तिष्ठन्। आसादितंशलली उदुंबरफलस्तवकं च गृहीत्वा भूर्भुवःस्तवः
राकामहं स्तुमेत्यं यास्ते राके रराणा इति तया शल्योर्ध्वं सीमंतमुन्नयेत्॥ केशान्विभजेदित्यर्थः॥

(3)

सं. र. प्र.

२

सोमएव नो राजेत्याहुः ब्राह्मणाः प्रजाविवृत्तचक्रा आसीनास्तोरे तुभ्यंगंगे ॥ विश्वाउत त्वया वयं धारा उद
न्या इव । अतिगाहे महि द्विषः इति भार्या मभि मंत्रयते ॥ ततो ग्नि संपूज्य ब्राह्मण भोजनं भूयसीदा
नं च ॥ कर्मसाद्रुणमाविष्मस्मरेत् ॥ ४४ ॥ ॥ अथ जातकर्म ॥ जातमात्रे पुत्रे पिता तस्य मुखं नीरीक्ष्य नद्या
दो उदङ्मुखस्तत्वालोक्य कृतः नालच्छेदनात्माकू अत्र पाने परशुं स्फुवर्णं सवर्षपातू कयांश्च उच्छृषी
ता आपश्च आज्यं उदकं भंय संभृत्य क्षालितमले कुमारं मातुरुत्संगे प्राङ्मुखं संस्थापयित्वा स्वयं
प्राङ्मुखोऽपविश्य देवाकालौ संकीर्त्य ममास्य कुमारस्य गर्भा विपानि जनिते सकल दोष निवर्हया
यु मेधावर्जं भिद्विबीजगर्भसमुद्भवै नो निवर्हया द्वारा श्री परे ० र्थं जातकर्म करिष्ये ॥ तदंगंगणप
तिपूजनं पुण्या ० मातृका ० नोदीश्राद्धं चोक्तरीत्या कुर्यात् । अत्र मृतः प्रीयतामिति विशेषः ॥ ॥
ततोऽग्निं परशुं निधाय तदुपरिष्ठाद्विरण्यं तानि विपरीतानि कृत्वा तदुपरिहस्ताभ्यां कुमारं प्राञ्चधारय
ति । अत्र मा भव परशुर्भवहिरण्यमस्तु तं भ । वेदो वै पुत्रनामासि जीवतु शरदः शतं । अंगादंगात्सं

श्रीः

२

(3A)

भवसि हृदयादधिजायसे आत्मा वै पुत्रनामासि सजीवशरदः शतं ततः औपासनाभिः सूतिका गा
रेचे द्वहिरुत्तननादिसंस्कृते देशे संस्थाप्य तत्र एकं कपालं संतप्तं कृत्वा तस्मिन् शुष्क गोमयं प्रक्षिप्य प्र
ज्वाल्य एष उत्तपनीयः पचनान्निर्वीतमुत्तपनीयमग्निमान्नीयसूतिकागारे नीत्वा तत्र संस्थाप्य प्रजा
ल्यग्निं परिस्तीर्य समंत्रं परिधिच्यसर्षपमिश्रैः कणैर्जोतिरुहस्ते नैव शंडो मर्कट उपवीरः शांडिकेर
उल्लूखलः च्यवनो नश्यतादितः स्वाहा १ नात्र त्यागाः ३ आलिखन्विलिखन्निमिषन् किंवदंत उपश्रु
तिः स्वाहा २ अर्यम्णः कुंभी शत्रुः पात्रपाणिनिपुणि स्वाहा ३ आं त्रीमुखः सर्षपारुणो नश्यतादितः स्वा
हा ४ केशिनी श्वलो मिनी वजा बो जो एका शिनी अपेत नश्यतादितः स्वाहा ५ कौबेरका विश्व वा सोर
क्षोराजेन प्रेषिताः ग्रामान्सजातयोः संतः परिजागृता न्स्वाहा ६ एतान् हतैतान् बध्नीते त्ययं ब्रह्मणो
हूतस्तानग्निः पर्यसरन्ता निद्रस्तान् स्पृतिस्तानहं वेद ब्राह्मणः प्रमृशतः कूटदंता न्विकेशान् लंबस्त
नान् स्वाहा ७ नक्तं चारिण उरुशान् चूरहस्तान् कपालपान् स्वाहा ८ पूर्वेषां पिते त्कचैः श्राव्य कर्णकः

(१)
सं० २० प्र०

३

माता जघन्या गच्छंति ग्रामे विखुरमिच्छंती स्वाहा १ नक्तं चारिणी वसोधिना प्रेक्ष्यते कुलं यास्वपत्सु
जागर्ति तस्यै विजातायां नमः स्वाहा २ तासां त्वं कृष्टवर्त्मने क्लोमानं हृदयं यत्कृतं अग्ने अक्षिणि नि
र्देह स्वाहा ३ एवं सा यमेवोपक्रम्य सायं प्रातर्देहाहं बुधूपनं भूम्या लंभनं बालकरक्षार्थं कर्त्तव्यं सायं
सायं वायदातु पचनाग्ना बुधूपनं तदा तत्कालमेवोपक्रम्य भूम्या लंभनं च सकृदेव कुर्यादिति वृत्तिरु
त ततः पाणी प्रक्षाल्य यत्ने सुशीमे हृदयं दिवि चंद्रमस्त्रितं तस्यामृतत्वस्य नो धेहि माहं पौत्रमघं रू
हं वेदते भूमि हृदयं दिवि चंद्रमसि श्रितं तथा मृतत्वस्येशानो माहं पौत्रमघं रूहं इति द्वाभ्यां भूमिमा
लभते अथ मेधाजननं दर्भेण हिरण्यं प्रबध्य गोघृते तर्ध्वा यथा कृशिरसमन्येन धार्यमाणं कुमारं घृतं
प्राशयति भूर्क्तं च स्वयिज्ज होमि स्वाहा भुवो यत्तुं चित्त्वयिज्ज होमि स्वाहा सुवः सामानित्वयिज्ज
होमि स्वाहा ~~सुवः सामानित्वयिज्ज होमि स्वाहा~~ भूर्भुवः सुवरथर्वागिरसस्त्वयिज्ज होमि स्वाहा इत्ये
तैश्चतुर्भिः प्रतिमंत्रं नार्त्या त्रैगाः इति मेधाजननं ततः स्त्रे त्रियैत्वा निर्क्तं इमे शंते अग्निः स० भ

घ ५

३

(4A)

वंतुसूर्यमृतंतजाशात् इत्येतैरुच्छशीताभिरङ्गिः कुमारं स्नापयति याद्वैवीश्वरतस्त्रः प्र० रात्रैः इति मा
तुरुत्संगे कुमारमाधापयति माते पुत्रं रक्षो हिंसीर्माधेनुरति सारिणी प्रियाधनस्य भूया एवमाना
स्वेवशे इति कुमारमभिमंत्रयते अयं कुमारो जरायुतु सर्वमायुरेतु तस्मै स्तनं प्रप्याय स्वायुः की
र्तिर्वर्चो यशो बलं इति प्रक्षालितं दक्षिणं स्तनं सव्यं च मंत्रावृत्या पाययति नामयति नरुदति यत्र व
यं वदामो यत्र वा भिमृशामसि इति मंत्रावृत्या उभौ स्तनावभिमृशति आपो गृहेषु जाग्रत यथा देवेषु
जाग्रथ० एवमस्यै सुपुत्रायै जाग्रत इति स्मृति कायाः शिरसः समीपे उदकुंभं पिहिताननं निदधाति
ततो जन्मलग्नदुष्टस्थानस्थितग्रहपीडानि दत्तयेद न जपादिकारयेत् ततो ब्राह्मणेभ्यो भूयसीद
त्वा विप्राशिषोगृहीत्वा कर्मसाधुण्याय विष्णुं स्मरेत् ततो नाल्लेहादियथाचारं कार्यं ॥ ७ ॥ अथ ना
मकरणं देशकालौ संकीर्त्य ममास्य कुमारस्य बीजगर्भसमुद्भवै नो निबर्हणा युर्वर्चो निवृत्तिव्यवहार
सिद्धिद्वारा श्री परमेश्वरं नाम करणाख्यं कर्म करिष्ये तदंगंगणपतिपूजनं पुण्याह० मातृका० नां दीश्राध्वं

(5)

१० २० प्र०

४

चोक्तरीत्या कुर्यात् तत्र सविता प्रीयतामिति विशेषः ततः औपासनाग्निं पार्थिवनामायमिति
ध्यायन् प्रज्वाल्य च त्वा रिश्रुं गेति ध्यात्वा श्रद्धा एहीत्यादि प्राणाया मां तं कृत्वा नामकरण होमकर्म
णियायक्ष्य० दिव्या हृत्यंतमुक्ता प्रधान होमे धाता रं च तस्य भिराज्याहुतिभिर्यक्ष्ये अनुमाते च तु
र्भिराज्या० राकां द्वाभ्यामाज्याभ्यां० यक्ष्ये सिनीवाली द्वाभ्यामाज्या०भ्यां यक्ष्ये त्रयोदशाहुतिपक्षे
कुहमेकयाज्याहुत्यायक्ष्ये ततो गहोमे वरुणं द्विरित्यादि व्याहृति होमां तं कृत्वा प्रधान होमं कुर्या
त् धाता ददातु नो रयिमीशा० न स्वाहा धात्र इ० १ धाता प्रजा० महास्वाहा धात्र इ० २ धाता ददातु नो
रयिं प्रा० सः स्वाहा धात्र इ० ३ धाता ददातु दाशुषाः स्वाहा धात्र इ० ४ अनु नो धानुमयः स्वाहा
अनुमत्या इ० ५ अन्विदनुमते० षः स्वाहा अनुमत्या इ० ६ अनुमन्यता० छतुस्वाहा अनुमत्या इ०
० ७ यस्याग्निं प्रदिभ्य छतुस्वाहा अनुमत्या इ० ८ राकामहं सु० मुख्यं स्वाहा राकाया इ० ९ रास्ते
राके सु० रराणा स्वाहा राकाया इ० १० सिनीवाली घृनः स्वाहा सिनीवालया इ० ११ यासु पाणिः तनः

४

चुनेकोलाभ. लिलुलेलेभ. आर्तुग. ओवावीवरो. वेवोकाकीम. कुधंउ. छआ. केकोहरीपु. हुहोउपु. हिहोउआ. मामिममम. मोमरीपु. २ दोपामीउ. फ.
हपणठह. पेपे. ररीचित्रा. ररोतास्वा. तीतूतोतेवि. नकीननेअन. नोयापियजे. जेयोभानीम. बुधापाछा. पा. मेभेजा. भित्त. पा. खिर. खेरवोअन.

(5A)

स्वाहा सिनीवालया ३३२ कुहमहं सुभगां महास्वाहा ० कुहा ३० १३ ततो गं हो मजया कपहो मादि
स्विकृत त्रिवृदन्व होमी य पुण्या हवा च नांतं कृत्वा प्रजापतिः प्रीयतामित्युक्ताश्रुत्व प्रहरणादि
संस्था जपांतं कृत्वा नामकरणांतं कुर्यात् तत्रादौ वैकंगुप्तं नाम अस्मिन्नेव दिने पुण्याहादिवाचना
त्प्रागेव मुहूर्त्ते मातापितृभ्यां कार्यं एतच्च नाममातापितृशब्देव यौजीबंधनपर्यंतं जानीत अनंतरं
पुत्रोपि जानीते ततश्चाचारात् तंडुलान्कां स्पृश्या न्यतरेष्वप्राज्ञे प्रसार्य सुवर्णशलाकया श्रीगणपतये
नम इति लिखित्वा नामानि लिखेत् तत्रादौ कुलदेवतानामव्याडीश्वरयोगीश्वरीभक्तः ततो मासना
मकृच्छो नंत इति यथा मासं तत्तु चैत्रादि मासैर्गणेशादिर्वाक्रमः कृच्छो नंतो न्युतश्च क्रीवैकुण्ठोत्थजना
ईनः उपेन्द्रो यज्ञपुत्रो वा सुदेवस्तथा हरिः योगीशः पुंडरीकाक्षो मासनामान्यनुक्रमात् अत्र मार्ग
शार्षादिरेव क्रमः चैत्रादि मासक्रमस्तु वैकुण्ठोत्थजना ईनः उपेन्द्रो नच क्रीत्येता निनामानि क्रमादाहु
र्मनीषिणः भिः ततो व्यावहारिकं द्वाक्षरं चतुरक्षरं वा अमुकशर्मा इति ततो नाक्षत्रनामकृत्तिक इत्यादि
गणेशगोघनि गोसासीसूतता. सेसोदादीपूवाभा. दुर्गयाथा उत्तरभाद्र. देशाचाचीरेवती ॥ ३७

(6)

सं० २० प्र०

अत्र प्रसंगात् तान्यपि नामानि लिख्यन्ते चक्रमुक् १ चेतोहरः २ चोष्यप्रियः ३ लब्धप्रियः लिपिकुशलः ५ लुब्धः ६ लेखनकुशलः ७ लोकप्रियः ८ अन्सुतः ९ इडापतिः १० उपेन्द्रः ११ एकनाथः १२ ओषधीपतिः १३ वसुमान् १४ विष्णुः १५ वुभंतवासुदेवः १६ वेदाय्यामी १७ वोकारप्रियः १८ करुणाकरः १९ किमीरवर्णः २० कुरुपतिः २१ घनः शामः २२ उकारप्रियः २३ छत्रपतिः २४ केशवः २५ कोमलांगः २६ हरः २७ हिमाद्रिजाभक्तः २८ कुंकारकृत २९ हेमस्वम्बी ३० होला ३१ उमरुकस्वरप्रियः ३२ उडिमस्वरप्रियः ३३ दुंदुभवशंकरि ३४ डेकारप्रियः ३५ डोकारप्रियः ३६ महादेवः ३७ मित्रप्रियः ३८ मूर्तिसेवी ३९ मेखली ४० मोहितारातिः ४१ ठणकारकृत ४२ टिप्यणकृत ४३ टुकारादिधातुज्ञः ४४ टेकारप्रियः ४५ टोकारोच्चारी ४६ पृथुरामः ४७ पित्तसेवी ४८ पुरुषोत्तमः ४९ पातनामभक्तः ५० तक्कीडः ५१ ठजंतस्तीरप्रियः ५२ पेयप्रियः ५३ पोषकः ५४ रघुनाथः ५५ रंसावान् ५६ रुचिमान् ५७ रेवतीरमणः ५८ रोहिणीशः ५९ तर्ककुलशः ६० तिक्तप्रियः ६१ तुळीकृता रातिः ६२ तेजस्वी ६३ तोमरपाणिः ६४ नरपतिः ६५ निधिपतिः ६६

(6A)

नूतनकांतिः ६० नेता ६१ नोशब्दार्थपालकः ६२ यज्ञेश्वरः ७० इकारांतनामा ७१ युक्तिकुशलः ७२ स्ये
कारकृत ७३ योगकुशलः ७४ भगवत्सेवी ७५ भिन्नरागः ७६ बुधसेवी ७७ धर्मचारी ७८ फाणितप्रियः
७९ टाका निभावप्रियः ८० मेहितारातिः ८१ भोगनिपुणः ८२ जनमोहनः ८३ जितामित्रः ८४ जगुष्म
वान् ८५ जेसा ८६ जोषणकर्ता ८७ खलशासकः ८८ खिलवेता ८९ खुरवदधीशः ९० नशाली ९१ खांत
कृतनुष्ठाता ९२ गणपतिः ९३ गिरीशः ९४ गुहकर्मा ९५ गेकारकृत ९६ गोपीनाथः ९७ सामप्रियः ९८
सिद्धिपतिभक्तः ९९ सूर्यभक्तः १०० सेवाप्रियः १ सोमानुष्ठाता २ दनुजारि ३ सेसोदादीतिपाठेत्तृती
यचरणस्य दामोदर इति नामदिवाकरः ४ उन्मिवनः ५ थडंतदेवतापूजकः ६ शर्शरप्रियः ७ अंअंत
प्रियः ८ देवतापूजकः ९ दोलाप्रियः १० चरित्रवान् ११ चित्रलेखनकुशलः १२ एतानि नामानि लिखित्वा
नामदेवताभ्यो नम इति गंधादिदक्षिणांतोपचारैः संपूज्य ततः श्रीगणपतये नम इति मातुरुत्संगस्थस्य
बालस्य दक्षिणे कर्णे कथयित्वा त्वंकुलदेवतानाम्नाम्यादीश्वरयोगीश्वरीभक्तो सि इति कथयित्वा ना

(७)

सं० २० प्र०

म३

٤

अ३

नामसुप्रतिष्ठितस्त्विति भवन्तो ब्रुवंतु इति विप्रान्वाचयेत् ॥ नामसुप्रतिष्ठितस्त्विति विप्रः प्रतिब्रूमु-
ततः कुलदेवतानाम्ना व्याडीश्वरयोगीश्वरी भक्तो यं भवतः सर्वान्ब्राह्मणानभिवा दयते ॥ इत्ये-
त्क्वा आयुष्मान्भवतु ॥ व्याडीश्वरयोगीश्वरी भक्तः इति विप्रैरुक्ते ॥ अस्मै व्याडीश्वरयोगीश्वरी
भक्ताय पुण्याहं भवन्तो ब्रुवंतु ॥ ॐ पुण्याहं अस्मै व्याडी ० स्वस्त्ययनं भवन्तो ब्रु ० अस्मै व्या ० ऋत्विं भव-
त्वं मासनाम्ना रुक्मिणी नामसु ० मासनाम्ना रुक्मिणी यं भ ० आयुष्मान्भवतु रुक्मिणी ॥ अस्मै रुक्मिणीय-
पुण्याहं ० स्वस्त्य ० ऋत्विं ० त्वं व्यावहारिकेण नाम्ना अमुकशर्मासि ॥ नामसुप्र ० व्यावहारिकेण नाम्ना
अमुकशर्मायं भ ० आयुष्मान्भवतु ॥ अमुकशर्मा ० अस्मै अमुकशर्मणे पुण्या ० स्वस्त्य ० ऋत्विं ० त्वं
नाक्षत्रेण नाम्ना रुक्मिणी नामसु ० नाक्षत्रेण नाम्ना रुक्मिणी यं भवतः आयुष्मान्भवतु रुक्मिणी ॥
अस्मै रुक्मिणीय पुण्या ० स्व ० ऋ ० ततो ब्राह्मणभोजनं भूयसी दक्षिणादानं च विधाय विप्राशि-

(2A)

बो गृहीत्वा कर्मसाहुण्याय विष्णुं स्मरेत् ॥ ७ ॥ अथान्नप्राशनं देशकालौ संकीर्त्य मनास्य मनास्य शि
शोर्मातृगर्भमलप्राशनैर्नो निबर्हणबीजभगर्भसमुद्भवैर्नो निबर्हणान्नाद्यब्रह्मवर्चसतेजदं द्रियायु
रन्निवृद्धिद्वाराश्रापरर्थे अन्नप्राशनारब्धं कर्म करिष्ये ॥ तदंगं गणप० पुण्याहवा० मातृका० नांदीश्राधुं
चौक्तरीत्या कुर्यात् ॥ तत्र सविता प्रीयतामिति विशेषः ततः शुचिना मायममिरिति ध्यायन्नौपास
नान्निप्रजाल्य ध्यात्वा श्रुत्वा एहीत्यादि प्राणायामांतं कृत्वा न्नप्राशनं होमकर्मणि यायक्ष्यमा० दिव्या
हृत्यंतमुक्ता ॥ नात्र प्रपानहोमः ॥ अंगहोमे वरुणं द्विरित्यादि पात्रासादने दधि मधु घृतं पायसम
नं आज्यासादनोत्तरं सादयेत् ततो ब्रह्मवरणादि अंगहोमजयाभ्यातानराष्ट्रभृत्स्विष्टकृत्रिवृद्धन
होमं विधाय प्रजापतिः प्रीयतामिति वदेत् ॥ संख्याजपांतं कर्म कृत्वा ततः स्वदक्षिणतो मातुरुत्संगस्य
प्राप्नुस्वं शिशुं सुवर्णदर्या रौप्यदर्या वा आसादितं दधि मधु घृतमिभ्रमिति त्रिवृत्यतिमंत्रं प्राशयति

(४)

सं. २ प्रथो.

७

भूस्त्वयिदधानिप्रथमंभुवस्त्वयिदधानि॥ द्वितीयं सुवस्त्वयिदधानि इतितृतीयं सुवस्त्वयिदधा
नि इतितृतीयं ततः अपास्त्वोषधीनां रसं प्राशयादिशि वा स्त आप ओषधयः संलनमीवा
स्त आप ओषधयो भवंतु इति मधुचृतं पायसं निक्षिप्य स्वर्णद्वारौ षड्वर्णावाके विदेकवारं प्राश
यति॥ ततो यथेष्टं प्राशयति ततः तत्सुखं प्रक्षाल्य तं भूमावुपवेश्य तदग्रे वस्त्रशस्त्रपुस्तकादिशि
लयादिविन्यस्य स्वेष्टया शिशुयस्पर्शेत् सा स्वर्जाविकेति परीक्षां कुर्यात्॥ ततः ब्राह्मणभोजनं भू
यसी दक्षिणादानं विधाय कर्मसाधुण्याय विष्णुं स्मरेत्॥ इत्यन्नप्राशनं॥ अथ नृगकर्म॥
कर्त्ता प्राञ्जुख उपविश्य स्वस्य दक्षिणतो मायां संस्कार्य चोपवेश्या चम्य प्राणा नायम्य देशकालौ सं
कीर्त्य अस्य कुमारस्य बीजगर्भसमुद्भवै नो निबर्हणा युर्वर्चो निवृत्तिद्वारा श्री परं च नृगकर्मक
रिष्ये तदंगंगणपतिपूजं पुण्यां मातृं नांदीं आभुं चोक्तरीत्या कुर्यात् अत्र केशिनः प्रीयेतां

ततः औपासनाग्निं सभ्यनामायमग्निं ध्यायन् प्रज्वाल्य ध्यात्वा सन्नित्रयमादाय श्रुत्वा ह्रीत्यादि प्राणा
 यामांतं कृत्वा चूडाकर्म होमकर्मणि यायक्ष्यं दिव्या हव्यं तमुत्क्रान्नात्र प्रधानहोमः अंगहोमे वरुणं द्विरित्या
 दि॥ पात्रासादने दर्वी आज्यस्याली प्रणीतां प्रोक्षणी इध्रं बर्हिः उपवेशं संमार्गं द० शातो छात्रपः कुशचतु
 ष्यं क्षरं॥ आनडुहं गोमयं आज्यं त्रिवृदन्नं चासादयामि ततो ब्रह्मवरदिणो॥ अंगहोमजयाभ्यातान
 राष्ट्रभृत्स्विष्टकृता त्रिवृदन्नं पुण्याहवाचनं तं कुर्यात्॥ प्रजापतिः प्रीयतामिति विशेषः॥ ततः अग्नेः प
 श्यात्स्वस्थ्याने कुमारमुपवेश्य स्वयंतदक्षिणत उपविश्याग्नेः कुमारस्य वोत्तरतो धृतानडुहगोमयां मातरं
 धृतान० यंकं च न ब्रह्मचारिणं वोपवेश्य आसादिता अल्पा अपासादिता सुशीता सुमिश्रयित्वा ता
 आदाय आपातं दंतु॥ वर्चसे इति ताभिः दक्षिणं गोदानमुनक्ति आद्रिं करोतीत्यर्थः गविपृथिव्यां दीय
 ते स्वापार्थं अंगं गोदानं तानि मनुष्ये च त्वारि॥ ओषधे त्रायस्वेन आसादिता ये कंकुशं ऊर्ध्वं ग्रंतत्रनि

(८९)

सं. ७. भा.

दधाति॥ स्वधिते मै नः हिंसाः तत्रासादितं श्करं निदधाति देवश्रूरेतानि प्रवपे इत्योषधिना सह
दक्षिणप्रदेशस्था न्केशान्वपति एवमवशिष्टगोदानत्रयेऽपि तत्र वपनमंत्रेषु विशेषः येनावपत्सवि
ताक्ष० विद्वान् तेन ब्रह्मा० सः सृज्याथ इति पश्चिमप्रदेशस्थ केशवपने मंत्रः येन पूषा बृहस्पतेरग्रे हिं
स्य चायुषे वपत् तेन ते हं वषाम्यमुकशर्मन् इत्युत्तरप्रदेशस्थ केशवपने यथाज्यो कूचसुमना अस
त् ज्योक्च सूर्यं दृशे इति पूर्वप्रदेशस्थ केशवपने ततः कुमारस्य यः कश्चन बंधुजनः तस्मिन् कृत्वा
उतान्केशानंतर्भूतान् कृत्वा यत्र पूषा बृहस्पतिः सविता सोमो अग्निः तेभ्यो निधानं बद्ध्वा यैः कनंत
राया वा पृथिवी अपः सुवः इति गोष्ठ उदुंबरे र्धर्मस्तं वेया निखनति अवटं रत्वा तस्मिन्स केशं श
कृत्वा प्रक्षिप्य मृदा पक्वा दयतीत्यर्थः ततः कृतश्च स्नानः आचार्यादीन् प्रणमेत् तत आचार्यादि
भ्यो दक्षिणां दद्यात्॥ तत सर्पिः प्रचुरमोदनं नापिताय ददाति ततो ब्राह्मणभोजनभूयसी दक्षिणां च कृ

श्री

८

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com